

[Bertel Dahlgaard.]

gens Arbejde og Ledelse af Landets Anliggender. Herfor vil mit Parti gerne i Dag bringe Regeringen sin Tak og samtidig tilslige Regeringen Partiets mest loyale Støtte til Fortsættelse af den Hovedlinje, Regeringens Politik i det forløbne Aar har angivet.

Det er vel værd at gøre sig klart, hvad det er, der saavel udadtil som indadtil har givet den nuværende Regering Basis for dens Holdning. Forklaringen herpaa er ikke givet blot ved at henvise til, at Regeringen her i dette Ting har et saa bredt parlamentarisk Grundlag, som vel næppe nogen Regering i noget Land har haft tilsvarende. Nej, hertil maa føjes, at denne Regering og dens Partier indtil denne Dag har bevaret Tillidsforholdet til Befolkningen uden Brist eller Revne. Men heller ikke det giver den fulde Forklaring. Hvis dette Tillidsforhold mellem Regering, Rigsdag og Befolkning kun var af ren politisk Karakter, tilknyttet alene tidligere Tidens politiske Forestillinger, da vilde alligevel noget afgørende mangle. Denne Regering har Autoritet til at udføre sin Mission, fordi den samtidig med at være et fuldgjaldigt Udtryk for den overvældende Del af det danske Folks politiske Vilje repræsenterer det samlede danske Erhvervs-samfund. Arbejder og Bonde, Købmand og Haandværker, Fisker og Gartner, Tjenestemand og Funktionær, alle har de deres særlige Bekymringer og deres særlige Interesser, men ud over alle disse Bekymringer og Interesser ser de hen til Regeringen som den Generalnævner, der vil formaa at forene de Kræfter, der brydes, saa det bliver til fælles Tarv og Helhedens Vel.

Denne den nuværende Regerings særlige Stilling, som i en Sum gør den til Repræsentant for Folkets nationale Forhaabninger, dets politiske Vilje og dets erhvervsmæssige Kunnen, er det, der berettiger til at sige, at uden for denne Regerings Grundlag og Udspring, Kongen og Folket, findes intet Danmark.

Da Sorgen og Smerten i Fjor fik Landsmænd til at søge Landsmænd over alle Skel og paa en Maade, vi hidtil ikke har kendt det, var der en Del, der spottende sagde, at dette var kun en Stemningsbølge, som snart vilde bortvejres; vi kender i alle Lejre de Mennesker, som helst ikke vil regne med andet her i Livet, end hvad der kan vejes og maales. Men det forløbne Aar har vist, at det, der var sket, lejrede sig dybt i Folkets Sind. Naar Tidehvervenes store Uvejre gaar hen over Menneskeslægten, og

naar et Folk herunder rammes i sin inderste Nerve, da foregaar der Ting i et saadant Folk, som ikke kan logisk beregnes eller forudses. Da kan det hælde, at der udløses Kræfter i Folkets brede Lag, der gennem en lykkelig Forening af Instinkt og sundt Omdømme finder Vej frem, og som endog kan have Styrke til at holde mere beregnende Naturer borte fra at begaa Fejltrin. Vi har, synes jeg, i det forløbne Aar set ejendommelige og løfterige Eksempler herpaa.

En Samling som den, der er foregaaet herhjemme, springer ikke frem som en fuldbyrdet Kendsgerning. Den vokser sig frem gennem de Tusinders Følelser, Tanker og Stemninger; men gennem denne folkelige Prøvelse maa ogsaa mangt og meget udskilles, hvis Samlingen skal have Bærekraft. Vi har i det forløbne Aar set Eksempler paa Mennesker, der tænkte sig, at netop den nationale Samling var anvendelig til at fremme særlige Formaal paa Omraader, hvor Folket gennem Tiderne har staaet delt, ud fra forskellige Anskuelser om, hvad der tjente vort Fædreland bedst. Læg Mærke til, hvorledes saadanne Forsøg ligesom savnede Sangbund i Folket under vore nuværende Forhold. De faldt til Jorden. Det hænder, at den ene eller anden inden for det politiske Liv falder for Fristelsen til at fremhæve, at Æren for et eller andet af Samlingsregeringens Resultater netop skyldes hans Parti alene. Læg Mærke til, at der sjælden er rigtig Smæld i Bifaldet, der skulde lønne Bedriften. Ja, det er ogsaa hændt, har jeg set, at en Taler har forklaret, hvorledes de ægte nationale Dyder havde deres særlige Hjemsted inden for hans Retning. Der kan i en Forsamling, hvor sligt sker, ligesom blive saa stille, saa det ligefrem føles, hvorledes hver enkelt slaar Øjnene ned.

Saaledes tror jeg, man kan sige den stille Magt har virket ude i Folket selv i det Aar, der er gaaet, og derfor er det Arbejde, der i Fjor kunde synes at være et Forsøg, blevet et Symbol paa den Folkets Enhed, som ingen, hvis Karakter er i Orden, vil gøre Brud paa under de nuværende Forhold. Der er lagt et Fundament, som gennem alle Dagens Ængstelser og Bekymringer dog giver Tryghed i Sindet foran de Prøvelser, der kan komme.

Der tales somme Tider om Folkets Værnevilje, og der er dem, som har sagt, at det danske Folks Værnevilje var nedbrudt og undergravet. De paagældende har aldrig tænkt igennem, hvor meget Begrebet „Værnevilje“ omfatter, og ad hvor mange